

Dr. Nezvál Ferenc igazságügyminiszter látogatása Szegeden

Az MSZMP Csongrád megyei bizottságának és a Magyar Jogászszeget Csongrád megyei elnökségének meghívására dr. Nezvál Ferenc igazságügyminiszter és dr. Szilbereki Jenő, az igazságügyminiszter helyettese a hétfői napon Szegedre érkezett. A kora délelőtti órákban a megye vendégei felkeresték a megyei pártbizottságon Győri Imre elvtársat, a megyei pártbizottság első titkárát és megbeszélést folytattak vele az igazságügy megyei vonatkozású kérdéseiről. Később Győri Imre és Antalffy György, a József Attila Tudományegyetem rektora kíséretében megjelentek a jogász szövetség kibővített elnökségi ülésén, amelyen részt vettek az egyetem állam- és jogtudományi karának professzorai, valamint az egyetem és az igazságügyi szervek pártbizottságainak titkárai.

A délutáni órákban a város vendégei a megyei bíróság épületében a megyei tanácsvezető bírókkal és a városi, valamint a járási vezető bírókkal folytattak megbeszélést. A megbeszélések során az igazságügyvel kapcsolatosan a dolgozók részéről felmerült elméleti és gyakorlati kérdéseket vitatták meg. A tanácskozás elvtársias, közvetlen légkörben zajlott le.

A legfelső fórumig...

Mi lesz a Takaréktár utca 8. és a Kárász utca 16. számú bérházakkal?

Május 12-én a Dél-Magyarországban „Lucaszeke — avagy a Takaréktár utca 8. és a Kárász utca 16. számú házak felújítása” címmel cikk jelent meg.

A lap hasábjain a két bérház lakóinak évek óta húzódozó kérésének teljesítését sürgettük. A két említett bérházban ugyanis a lakások igen elhanyagolt állapotban vannak és az Ingatlankezelő Vállalat nem javítja a hibákat — mondván, hogy felújítják a bérházat és akkor minden panaszt orvosolnak.

Vita... vita...

A felújítás — melynek tervei már két évvel ezelőtt elkészültek — egyre késik. Az Ingatlankezelő Vállalat és a városi tanács illetékes szakosztálya vitatkozik a kivitelező vállalatokkal, mert nem akad Szegeden olyan építőipari üzem, amelyik a bonyolult felújítási munkát elvállalná.

Cikkünket akkor a következőkkel zártuk: „Az osztály — az építési és közlekedési — az évek óta húzódozó vita eldöntésére az Építésiügyi Minisztérium szakigazgatási főosztályához fordult. Reméljük, végre megnyugtatóan intézik el az ügyet és nem kell félve tekinteniük a Kárász utca 16. és a Takaréktár utca 8. számú bérházak lakóinak az esős, hideg időjárás elé.”

Egy hónap után

A cikk megjelenése óta egy hónap telt el. Meggyőződünk arról, hogy azóta sem történt semmi, ami a felújítást illeti. Ezért ismét

körútra indultunk. A kérdés maradt a régi, „Mi lesz a két rozoga bérházzal?”

Árva József, a városi tanács végrehajtó bizottsága elnökhelyettese feleletet adott a kérdésre. Elmondotta, hogy a vita eldöntésére az építési minisztert kérte. Az 1963. május 18-án kelt levélben Árva József részletezi a kérést, rögzíti a tényeket. A városi tanács, illetve a lakóépületkezelő Szegedi Ingatlankezelő Vállalat az 1963-as évi kivitelezési szerződésükön az EM Csongrád megyei Építőipari Vállalat részére a többi munkával együtt elküldte a Kárász utca 16. és a Takaréktár utca 8. szám alatti épületek felújítási tervét, s megrendelte a munkát, mely 2 138 000 forintba kerül. Az Ingatlankezelő Vállalat, illetve a városi tanács elsősorban azért az állami építőipari vállalatnál rendelte meg a felújítási munkát, mert a tanácsi építőipari vállalat nem rendelkezik a felújításhoz szükséges nagymennyiségű állványzattal.

Az építőipari vállalat idén sem vállalta el a két épület felújítási munkáját. Ezért kérte a városi tanács az építésiügyi minisztert, mint legilletékesebbet — döntse el a vitát, s utasítsa az építőipari vállalatot a munkák elvégzésére.

A miniszteri utasítás

Dr. Trautmann Rezső építésügyi miniszter május 27-én válaszolt a városi tanács elnökhelyettesének levelére. Ebben közölte a miniszter, hogy az EM Csongrád megyei Építőipari Vállalata nagyfokú túlterhelése miatt nem tudja elvégezni a két bérház

Megduplázzák a szolgáltatást a ktsz-ek 1970-ig

Hétfőn az ÉDOSZ székházban megkezdődött a kisipari szövetkezetek országos műszaki tanácskozása. Kelenhegyi Emil az OKISZ elnökhelyettese ismertette a szövetkezeti iparnak a népgazdaságban elfoglalt helyét, a szövetkezetek műszaki eredményeit, távlati terveit és ezzel kapcsolatos feladatait.

Az elnökhelyettes vázolta a szövetkezeti ipar 1970-ig szóló távlati terveit. 1962-höz mérten 1970-ig a belkereskedelem számára 40, a külkereskedelem részére 60 százalékkal több terméket adnak. A javító-szolgáltató munkát és az építőipari tevékenységet 120 százalékkal akarják növelni. (MTI)

felújítási munkáit. Az építőipari vállalat 1963-ban több mint 50 millió forint értékű, részben üzemeltetéssel egybekötött felújítási munkát végez Szegeden, ezen belül 12,6 millió forint értékben készült lakóépület felújítást, illetve emeletráépítést a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat részére.

„E felújítási — emeletráépítési — munkák különösen kőműves szakmunkás és állványanyag biztosítása terén állítják nehéz feladat elé a vállalatot” — írja a miniszter. A Kárász utca 16. és a Takaréktár utca 8. számú lakóépületek kizárólag felújítási munka elvégzése szükséges, a munkával a város területén működő, s kizárólag ilyen profillal létrehozott tanácsi építőipari szervek egyikét kell megbízni. Így szól a miniszteri utasítás.

Csak jövőre

Igy tehát nem marad más hátra, minthogy a Szegedi Építőipari Vállalat újítsa majd fel a két bérházat. Erre, sajnos, idén már nem kerülhet sor, hiszen a vállalat lekötötte építőerejét, s egyébként is alaposan fel kell készülnie a nagy munkához, hiszen még a lényegesen jobban felszerelt, több szakmunkást foglalkoztató Állami Építőipari Vállalat sem tudott megbirkózni a nagy feladattal.

A Kárász utca 16. és a Takaréktár utca 8. számú bérházak lakóinak megnyugtatóra közhölhetjük, hogy felújítják a két házat — de csak 1964-ben. A városi tanács utasította az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy a lakók egészségét károsan befolyásoló hibákat addig is javítsák ki. Az Ingatlankezelő Vállalat — mint ahogy arról Kósó József igazgató tájékoztatott bennünket —, eddig is elvégezte a házon az úgynevezett „tűzőlt” munkákat, s természetesen ezt a jövőben is kötelessége megalapozni.

Horváth Lászlóné

A béke nyugalmát és biztonságát követeljük

A VI. magyar békekongresszus felhívása

A magyar békemozgalom VI. kongresszusa, vasárnap reggel a Parlamentben folytatta tanácskozását. Az elnökségben helyet foglalt Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, nemzetközi Lenin-békedíjas, Rónai Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, Ilku Pál művelődésügyi miniszter, a Politikai Bizottság póttagja.

Erdei Lászlónénak, a Magyar Nők Országos Tanácsa elnökének megnyitóját után Ortutay Gyula akadémikus, a Hazafias Néprfront Országos Tanácsának főtájtára szólalt fel, majd Káldy Zoltán evangélikus püspök és külföldi delegációk vezetői, kongresszusi küldöttek.

Felszólalt vasárnap dr. Kedvess György egyetemi tanár, szegedi kongresszusi küldött is. A tudósok felelősségéről és szerepéről beszélt a békeharcban.

A vita lezárása után Mihályfi Ernő javaslatára a kongresszus résztvevői felhívást fogadtak el.

Végül a VI. magyar békekongresszus megválasztotta az Országos Béketanács tagjait és tisztségviselőit. Az Országos Béketanácsba több Csongrád megyei és szegedi küldöttet, tudóst, egyházi személyiséget is beválasztottak, így dr. Abraham Ambrus Kossuth-díjas egyetemi tanárt, akadémikust; dr. Hamvas Endre csanádi püspököt; dr. Kedvess György egyetemi tanárt; Lacsné Mihályne munkásmót, Rosta József tisztagot.

A tisztségviselők között Csongrád megyét dr. Hamvas Endre képviseli.

A kétnapos tanácskozás dr. Sík Endre zárszavával ért véget.

Tizenötödik évfordulóját ünnepli a békemozgalom. Célunk változatlan: békét a világnak!

A Béke-világtanács által kezdeményezett leszerelési hónap gyűlésein a magyar dolgozók milliói ismét hatalmas erővel hangoztatták népünk követelését: vessenek véget az atomfegyver-kísérleteknek; semmisítsék meg a nukleáris fegyvereket; kezdjék meg az általános és teljes leszerelést; a német békeszerződés megkötésével és Nyugat-Berlin kérdésének rendezésével tüntessék el a második világháború utolsó maradványait!

Pusztulás, atomhalál fenyegeti az emberiséget, de soha nem volt még jogosabb a bizodalom, mint napjainkban, hogy az ember megteremti a fegyver nélküli világot, a békét. Ez ma már nem távoli reményeség. Valóráváltása azonban meg sok erőfeszítést, harcot és munkát követel a népektől, a magyar néptől is. Az emberiség számára nincs más út, csak a józan értelem. A béke és a haladás ügyét szolgálva ezt hirdeti a Szovjetunió és ezt hirdetik a szocialista országok. Erre intenek tudósok, művészek, politikusok, mindazok, akik felelősséget érznek az emberiség sorsáért. És erre vágnak a dolgozó emberek milliárdjai.

Mérlegre tettük a béke és a háború erőit. A béke védelmezőinek fölnyelve tovább növekedett az imperialista erőkel szemben. A szocialista országok rendíthetetlen békepolitikáikat folytatták. A gyarmati népek szabadságmozgalmak döntő sikereket ért el. Egyre több ország vállalja és gyakorolja a békes egymás mellett élését. A történelmi küldetést teljesítő nemzetközi békemozgalom szerepe, befolyása a világhőzvetelményre megnövekedett. A legújabb nemzetközi események — a kubai forradalom győzelme, a karib-tengeri válság békes megoldása, az olaszországi választás, a demokratikus és hazafias erők sikerei más nyugat-európai országokban, az új afrikai államok imperialistaellenes egységének kialakulása, az atommentes övezetek kijelölésének követelése a Föld egyre több pontján — szintén a béke erőinek gyarapodását, előretörését mutatják. Ezt hirdetik az éppen fölöttünk keringő Vosztok űrhajók, a béke csillagai is. A VI. magyar békekongresszus forró üdvözlését küldi hős utasainak.

A »rettegés egyensúlya« a háborútól és a tömeghaláltól való félelem helyett a béke nyugalmát és biztonságát követeljük az egész emberiség számára. Meggyőződésünk, hogy állhatatos küzdelmünk meghozza a világnak a teremtő békét. Ezért nyújtunk kezét mindenkinek, aki a szívében jó szándékkal sorainkba lép és küzd a békeért.

Üzemek, termőföldek, tantermek, dolgozószobák, műtermek: ezeken húzódik keresztül hazánkban a béke arcvonala. Mindenki a maga munkahelyén teheti a legtöbbet a béke, az élet diadaláért!

Békét a világnak!

A szalámigyáriak valóra váltották ígéretüket

Kétmillió adósságból egymillióst túlteljesítés

Már megszokott dolog a Szegedi Szalámigyárban, hogy amikor az éves versénységvállalást szövegezik a munkások, vezetők, mindig hozzáfűzik: ha a népgazdaság igényli, túlteljesítjük termelési tervünket.

Nem volt szezon, mégis...

Igy volt ez az idén is. Ezért érthető, hogy kellemtlenül érintette őket az első negyedévi tervteljesítés tényezése, amely arról árulkodott, hogy az év első három hónapjában csak 98,1 százalékos teljesítést értek el. Ez a közel két százalék pedig több mint kétmillió forintnyi adósságot jelentett. A második negyedév pedig a korábbi évek tapasztalatai szerint sosem tartozott a sertés- és marhavágási szezonhoz. Ezért a kilátások sem voltak valami kecsegtetőek.

A reményt, más szóval az év elején tett vállalatot nem adták fel.
— Csak legyen mit vágni — mondták a henteslegények —, letérlesztjük adósságunkat a fél év végéig.

Napi 700 sertés

A népgazdaság természetesen igényelte a több árut és most utólag elmondhatjuk, volt is miből szalámit, hentesárut készíteni. Az élőállat-ellátás valamivel jobban alakult a vártnál. Termelőszövetkezeteink több hizott sertést, marhát adtak át a feldolgozó vállalatnak, s az továbbította a szalámigyárnak. A sertésvágás ugyan messze van a téli vágási csúcsteljesítéstől, de még így is többször meghaladta a napi 700 darabot. Ez pedig nagy dolog májusban, júniusban.

Tehát volt miből, s a munkások valóra váltották szavukat, letérlesztették a több mint kétmillió forintos adósságot, s szombaton délig nemcsak teljesítették a félévi tervet, hanem közel egymillió forintos túlteljesítést értek el.

A gyár üzemrészei: a vágóhid, a hentesüzem és a szalámigyártó részleg július első napjáig teljes kapacitással dolgozik. Tehát amit ez idő alatt termelnek, az mind pluszt jelent a féléves teljesítésben.

Nyári javítások

Július elején folyamatosan nyári nagyjavításra állnak le az üzemrészek. Előreláthatóan a szalámigyártó részleg négy hétig lesz csendes, helyesebben csak a karbantartók dolgoznak majd a gépek, berendezések javításán, felújításán. A vágóhid július második hetében áll le. Más években a hentesüzem zavartalanul termelt tovább, azonban most itt szünetel majd a termelőmunka.

Szeged hús- és hentesárúellátását a nyári nagyjavítások időszakában a vállalat új telepei biztosítják majd. Július 1-én ugyanis a Szegedi Szalámigyárhoz csatolják a hódmezővásárhelyi, makói és csongrádi vágóhidakat. A makói üzemben úgynevezett száraz árut, gyulai és úttörőkolbászt készítenek, a hódmezővásárhelyi üzem gyártja az egyéb hentesárut és látja el Szegedet is.

Előreláthatóan több millió forintos túlteljesítéssel zárják az első fél évet a szalámigyáriak s kezdik a másodikikat. Ez nagy megnyugvással tölti el a vezetőket, dolgozókat. Nyugodtabban kezdik a nyári nagyjavítást, amellyel a második fél év jó és eredményes munkáját alapozzák majd meg.

N. P.

A GYOMOK ELLEN

(Dobozos 1963. évi.)

A bőséges esőzések után gyorsan fejlődnek a gyomnövények is. A termelőszövetkezetek minden erőt mozgósítottak a város határában és a járás területén, s gépi és kézi erővel egyaránt irtják a gyomokat, hogy az aratás idején erre már ne legyen gondjuk. Fűrös Péter traktoros a baktói Felszabadulás Tsz-ben kultivátoroz

Magyar — francia árucserforgalmi megállapodás

Budapesten június 5—17-ig előkészítő tárgyalások folytak új magyar — francia árucserforgalmi megállapodás megkötéséről. A tárgyalások eredményeként hétfőn a Külkereskedelmi Minisztériumban hosszú lejáratú megállapodást írtak alá.

A megállapodás a Francia Köztársaságon kívül a Közép-afrikai Köztársaságra, az Elefántcsontparti Köztársaságra, a Gaboni Köztársaságra, a Felső-Volta Köztársaságra és a Csád Köztársaságra is érvényes.